

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

10. pabrėžia esąs labai susirūpinęs dėl bet kokių ketinimų naudoti žmogaus lyties selekcijos metodus;
11. pažymi, kad pagal Europos patentų konvencijos 99 straipsnio 1 dalį visi asmenys gali pranešti apie protestą prieš tam tikrą patentą;
12. prašo Komisijos nedelsiant pranešti apie protestą prieš patentą EP1257168;
13. ragina Europos patentų tarnybą, Komisiją ir valstybių narių kompetentingas įstaigas bendradarbiauti su Parlamentu siekiant užtikrinti, kad visi žmonių klonavimo būdai nebūtų patentabilūs pagal Direktyvą;
14. primygtinai teigia, kad gaminant žmogaus embriono kamienines ląsteles žmogaus embrionas yra sunaikinamas, todėl išduodant patentus procedūroms, kurios yra susijusios su žmogaus embriono kamieninėmis ląstelėmis ar panaudojant žmogaus embrioną gaminamomis ląstelėmis, pažeidžiamas Direktyvos 6 straipsnio 2 dalies c punktas;
15. atkreipia dėmesį į antrosios ataskaitos išvadas, susijusias su patentų taikymo sritimi ir kamieninių ląstelių patentabilumu;
16. ragina Komisiją kitoje ataskaitoje išnagrinėti direktyvos 4 straipsnio 1 dalies a punkto įgyvendinimą;
17. ragina Komisiją toliau stebėti biotechnologijos raidą atsižvelgiant į etikos aspektus ir galimą poveikį sveikatos priežiūros prieinamumui, įperkamumui ir konkurencingumui;
18. prašo Europos patentų tarnybą įsteigti dar vieną organą, kuris dėl ypač opių patentų klausimų tikrintų etikos požiūriu svarbius patentus prieš juos išduodant;
19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir Europos patentų tarnybai.

P6_TA(2005)0408

Bendrijos požiūris į ekonominės migracijos valdymą

**Europos Parlamento rezoliucija dėl Bendrijos požiūrio į ekonominės migracijos valdymą
(KOM(2004)0811 — 2005/2059(INI))**

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Komisijos Žaliąją knygą dėl ES pozicijos ekonominės migracijos valdymo klausimu (KOM(2004)0811),
- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir ypač į jos 13 straipsnį dėl laisvės judėti, pasirinkti gyvenamąją vietą ir teisės grįžti,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvenciją ir ypač į jos 8 straipsnį dėl teisės į privataus ir šeimos gyvenimo gerbimą,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją ir ypač į jos 15 straipsnį dėl profesinės laisvės ir teisės į darbą,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą pavadinimu (KOM(2004)0412),

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą pavadinimu „Pirmasis metinis pranešimas dėl migracijos ir integracijos“ (KOM(2004)0508),
  - atsižvelgdamas į 2004 m. gruodžio 15 d. arba 2005 m. sausio 24 d. Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto bei Regionų komiteto nuomones dėl Komisijos komunikato pavadinimu „Ryšio tarp legalios ir nelegalios migracijos tyrimas“,
  - atsižvelgdamas į savo 2004 m. sausio 15 d. rezoliuciją dėl Komisijos komunikato dėl imigracijos, integracijos ir užimtumo ⁽¹⁾,
  - atsižvelgdamas į Amsterdamo sutartį, kuria Bendrijai buvo pavestos funkcijos ir kompetencija imigracijos ir prieglobsčio srityse, ir į EB sutarties 63 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 1999 m. spalio 15 ir 16 d. susitikimo Tampereje, 2001 m. gruodžio 14 ir 15 d. susitikimo Lakene, 2002 m. birželio 21 ir 22 d. susitikimo Sevilijoje ir 2003 m. birželio 19 ir 20 d. susitikimo Salonikuose išvadas,
  - atsižvelgdamas į 2004 m. spalio 14 d. savo rekomendaciją Tarybai ir Europos Tarybai dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ateities bei dėl jos teisėtumo ir veiksmingumo stiprinimo sąlygų ⁽²⁾,
  - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2004 m. lapkričio 4 ir 5 d. susitikimo Briuselyje išvadas ir pridėtą Hagos programą,
  - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 45 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimą ir į Vystymosi komiteto, Tarptautinės prekybos komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A6-0286/2005),
- A. kadangi Europos Sąjunga, siekdama, kad būtų geriau valdoma darbuotojų migracija į Bendriją ir įgyvendintas visiškas užimtumas, kartu su veiksmingu asmenų judėjimo laisvės Bendrijoje įgyvendinimu privalo nustatyti bendras migruojančių darbuotojų įvažiavimo bei gyvenimo ir ekonominės imigracijos sąlygas ir taisykles,
- B. kadangi nėra bendros visapusišką ir koordinuotą struktūrą pateikiančios Europos migracijos politikos, o ji būtina Europos Sąjungai ir valstybėms narėms siekiant valdyti esamus migracijos srautus,
- C. kadangi ES privalo kiek įmanoma greičiau nustatyti tikrą Europos imigracijos politiką,
- D. kadangi ekonominė imigracija gali padėti valdyti esamus migracijos srautus, nes ji gali sumažinti nelegalią migraciją, o tai vienas iš galimų svarbių jos padarinių, ir kadangi, be to, ji gali turėti teigiamą skatinantį poveikį padėdama kovoti su nelegalių imigrantų išnaudojimu šešėlinės ekonomikos srityje ir su prekyba žmonėmis,
- E. kadangi ekonominė migracija yra tik viena Bendrijos demografinių ir ekonominių sunkumų sprendimo dalis; kadangi siekiant įveikti globalizacijos iššūkius reikėtų dėti pastangas ieškant naujų ekonominės politikos ir darbo rinkos klausimų sprendimų, susijusių būtent su vyrų ir moterų profesinio ir šeimyninio gyvenimo balansu bei vienuodu darbo užmokesčiu už vienuodą darbą,
- F. kadangi Europos imigracijos politika visų pirma turi būti paremta pagarba pagrindinėms žmogaus teisėms vadovaujantis galiojančiomis tarptautinėmis sutartimis,
- G. atsižvelgdamas į aktyvių Europos gyventojų senėjimo prognozes ir į dėl to kilsiančius pavojus kartu vieningumui Europoje, sukursiančius naujus tiek kvalifikuotos, tiek ir nekvalifikuotos darbo jėgos poreikius visose valstybėse narėse,

⁽¹⁾ OL C 92 E, 2004 4 16, p. 390.

⁽²⁾ OL C 166 E, 2005 7 7, p. 58.

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

- H. kadangi imigracijos prasme valstybės narės iš kilmės šalių tapo paskirties šalimis,
- I. kadangi migracijos srautai apima ne tik ES pasienio valstybes, tačiau ir visą Europos Sąjungą, ypač būtina nustatyti bendrą imigracijos politiką,
- J. būdamas įsitikinęs, kad Europos Sąjunga, būdama erdvė be vidaus sienų ir siekdama išsaugoti Europos visuomenės saugumą, turi laikytis bendro, nuoseklaus ir veiksmingo požiūrio į išorinių sienų apsaugą sukurti bendrą vizų, prieglobsčio ir imigracijos politiką, kuri būtų grindžiama tarpusavio pagarba ir solidarumu ir atitiktų tarptautinius įsipareigojimus žmogaus teisių srityje; kadangi šioje politikos rityje reikia gerbti pagrindines teises, ji turi apimti kovą su diskriminacija, rasizmu ir ksenofobija bei visuotiniai, subalansuoti ir humaniškai reguliuoti migraciją,
- K. kadangi 2003 m. lapkričio 25 d. Tarybos direktyvos 2003/109/EB dėl trečiųjų valstybių piliečių, kurie yra ilgalaikiai gyventojai, statuso ⁽¹⁾ perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigsis 2006 m. sausio 23 d. ir kadangi toje direktyvoje nustatyta, kad trečiosios šalies piliečiui, penkerius metus legaliai gyvenančiam Europos Sąjungos valstybėje narėje, gali būti suteiktas ilgalaikio gyventojų statusas ir teisė gyventi kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje,
- L. kadangi ekonominių priežasčių lemiamą imigracija kelia Europos Sąjungai didelių sunkumų, ir juos reikia spręsti bendrai užuot kiekvienai šaliai sprendus migracijos klausimus atskirai,
- M. kadangi žinoma, kad imigracija turi teigiamą poveikį darbo rinkai (dinamiškumas), todėl į ją turi būti žiūrima kaip į galimybę, o ne saugumo problemą,
- N. kadangi ekonominės migracijos politika turi būti susijusi su Lisabonos strategija ir Europos užimtumo strategija,
- O. būdamas įsitikinęs, kad legalios imigracijos ir integracijos reglamentavimo priemonės turi būti vykdomos kartu su išorinių sienų apsauga, grąžinimo politika, kova su nelegalia imigracija ir prekyba žmonėmis bei imigrantų išnaudojimu juos panaudojant nelegaliam darbui,
- P. būdamas įsitikinęs, kad legalios imigracijos politikos sėkmė priklauso ir nuo plačios bei aktyvesnės strategijos, kuria siekiama visapusiškos integracijos, apimančios įvairias socialines, ekonomines ir pilietines priemones, įgyvendinimo, o taip pat nuo įvadinųjų programų bei kalbų mokymo, kadangi imigracijos ir integracijos politikų negalima vertinti atskirai,
- Q. kadangi, vadovaujantis Europos žmogaus teisių konvencija, kiekvienam legaliai Europos Sąjungos teritorijoje gyvenančiam imigrantui turi būti visiškai užtikrinta teisė gyventi su šeima ir kadangi siekiant užtikrinti šios teisės laikymąsi būtina peržiūrėti 2003 m. rugsėjo 22 d. Tarybos direktyvą 2003/86/EB dėl teisės į šeimos susijungimą ⁽²⁾,
- R. turėdamas omenyje, kad Europos Sąjungos ir valstybių narių bendradarbiavimas su kilmės šalimis šioje srityje turi didelę reikšmę ir kad jis turi būti vykdomas kartu su stipria tikra vystymosi politika,
- S. kadangi visos valstybės narės turėtų ratifikuoti Tarptautinę konvenciją dėl migruojančių darbininkų ir jų šeimų teisių apsaugos,
- T. kadangi nelegalus darbas labiausiai skatina nelegalią imigraciją, todėl valstybės narės turėtų padidinti savo pastangas kovojant su nelegaliu darbu, taip pat atgrasant ir nubaudžiant asmenis, samdančius nelegalius migrantus,
1. apgailestauja, kad Taryba nusprendė visoje legalios imigracijos srityje palikti vienbalsio balsavimo principą ir konsultavimosi procedūrą; mano priešingai – kad vienintelis efektyvus ir skaidrus šios srities teisės aktų priėmimo būdas yra bendro sprendimo procedūra;
2. primena, kad migrantai labai prisidėjo ir šiandien prisideda prie ekonominio, kultūrinio ir socialinio Europos Sąjungos valstybių narių klestėjimo ir vystymosi;

⁽¹⁾ OL L 16, 2004 1 23, p. 44.

⁽²⁾ OL L 251, 2003 10 3, p. 12.

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

3. mano, kad ekonominė migracija – tai teigiamas žmogiškas reiškinys, visais laikais skatinęs civilizacijų raidą ir kultūrų bei technologijų mainus;
4. apgailestauja, kad Tarybai iki šiol nepavyko nustatyti bendros imigracijos politikos ir kad ji iš esmės susitelkė ties represine šios politikos dalimi (readmisijos sutartys, policijos vykdoma sienų kontrolė, ...);
5. pabrėžia, kad veiksmingas prieglobsčio ir migracijos politikos, kuria atsižvelgiama į pagrindines teises ir tarptautinius žmogaus teisių srities įsipareigojimus, vystymas yra pirmasis Europos integracijos tikslas, kuris buvo dar kartą įtvirtintas 2004 m. lapkričio 4–5 d. Hagos programoje;
6. dar kartą pabrėžia, kad suteikti teisę balsuoti priklauso valstybių narių kompetencijai;
7. mano, kad siekiant skatinti migruojančių darbuotojų socialinę ir politinę integraciją, jiems būtina suteikti vienodas teises; todėl ragina valstybes nares, Komisiją ir Tarybą imtis visų reikiamų veiksmų migrantams, Europos Sąjungoje pastoviai gyvenantiems ne mažiau kaip penkerius metus, suteikti balsavimo teisę vietos ir Europos Parlamento rinkimuose;
8. ragina valstybes nares sukurti specialius leidimus gyventi, kurie palengvintų darbo paiešką;
9. ragina Komisiją savo sprendimuose ir pagrindų sprendimuose remtis 1990 m. Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje priimtos Tarptautinės konvencijos dėl migruojančių darbuotojų ir jų šeimų teisių apsaugos, kuria siekiama integruoti migruojančius darbuotojus, nuostatomis; ragina valstybes nares, laikantis 2005 m. vasario 24 d. Parlamento sprendimo dėl ES prioritetų ir rekomendacijų, skirtų 61-ajai JT Žmogaus teisių komisijos sesijai Ženevoje (nuo 2005 m. kovo 14 d. iki balandžio 22 d.)⁽¹⁾ bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonės⁽²⁾, užtikrinti, kad nedelsiant būtų ratifikuota minėtoji JT konvencija, kurios iki šiol dar neratifikavo jokia valstybė narė;
10. pabrėžia, kad reikalingas diferencijuotas požiūris į migraciją priklausomai nuo atvykimo priežasčių, kurios gali būti prieglobstis, bėgimas ar ekonominė migracija;
11. ragina valstybes nares nedelsiant panaikinti visas laisvo ES piliečių judėjimo kliūtis;
12. mano, kad Europos Sąjungos imigracijos politika turi būti rengiama vadovaujantis globalumo ir nuoseklumo požiūriu, besiremiančiu įvairių politikos sričių sinergija, ne tik valstybių narių darbo rinkos politikos poreikiais;
13. reikalauja, kad būtų įgyvendinta bendra imigracijos politika, siekiant sustabdyti plačiai paplitusį darbuotojų, kurie dėl legalių imigracijos būdų nebuvimo tapo lengvai pažeidžiami, išnaudojimą;
14. ragina Komisiją, kuriant Europos ekonominės migracijos pagrindus, atsižvelgti į skirtingą valstybių narių politiką ir patirtį bei pabrėžia, kad reikėtų pastoviai vertinti migracijos politikos poveikį kitoms ES politikos kryptims, įskaitant ir prekybos politiką;
15. palankiai vertina galimybę nustatyti lankstesnę ir veiksmingesnę įvažiavimo tvarką numatant leidimus gyventi įsidarbinimo tikslais, minimalius reikalavimus, keliamus trečiųjų šalių piliečių priėmimui dirbti samdomais ar savarankiškai dirbančiais asmenimis ir leidimus dirbti ir gyventi sezoniniams darbuotojams arba laikinai įdarbintiems asmenims;
16. mano, kad būtina stiprinti solidarumą, ypač su naujomis valstybėmis narėmis, vystant migrantų integracijos priemones;
17. konstatuoja, kad masinis įteisinimas yra priemonė siekiant numatyti ateities perspektyvas nelegaliems migrantams, tačiau tai negalės pakeisti esminės politikos, sprendžiančios imigracijos problemas, ir nebus veiksminga priemonė įdarbinti ekonominius migrantus;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2005)0051.

⁽²⁾ 2004 m. birželio 30 d. nuomonė SOC/173.

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

18. ragina Komisiją ir valstybes nares atsižvelgti į Europos Sąjungos teritorijoje jau esančių migrantų (prieglobsčio prašytojų, migruojančių darbuotojų giminaičių, studentų, nelegalių imigrantų ir kt.), prisidedančių prie ekonominio Europos klestėjimo, tačiau nėra teisiškai pripažįstami, situaciją;
19. pabrėžia, kad ekonominė migracija yra Europos senėjimo ir ekonominių problemų sprendimo dalis, ir mano, kad valstybės narės turi naudoti naujus požiūrius ekonomikos ir užimtumo politikoje, įskaitant profesinio ir šeimyninio gyvenimo suderinimo politikos, kad galėtų atremti globalėjančio pasaulio iššūkius;
20. primena, kad ES darbo rinkos problemos turėtų būti sprendžiamos ne tik pasitelkiant į pagalbą ekonominę migraciją, bet ir skatinant diegti naujoves bei naujas technologijas, didinant produktyvumą ir skatinant vyresnių darbuotojų užimtumą ES;
21. rekomenduoja Tarybai imtis tinkamų iniciatyvų siekiant palengvinti informacijos mainus ir geriau koordinuoti veiksmus;
22. ragina Komisiją analizuoti valstybėse narėse pasitvirtinusią kovos su nelegalia imigracija praktiką;
23. primena, kaip svarbu, kad Europos Sąjunga į visus savo sudaromus asociacijos ir bendradarbiavimo susitarimus įtrauktų nuostatas dėl bendro migracijos srautų valdymo ir nelegalių migrantų readmisijos;
24. ragina Komisiją ir valstybes nares gyventojams organizuoti sąmoningumo didinimo informacines kampanijas dėl legalios imigracijos politikos ir teigiamo šios politikos poveikio, siekiant visų pirma išsklaidyti piliečių nerimą ir formuoti palankų imigracijos įvaizdį;
25. ragina Komisiją parengti pasiūlymą dėl direktyvos, kuriame būtų apibrėžtos minimalios ir pakankamos sąlygos priimti atvykstančiuosius dirbti iš trečiųjų šalių į Europos Sąjungą, siekiant atverti teisinius imigracijos kanalus;
26. mano, kad šiuo teisės aktu turėtų būti apibrėžta bendra, o ne sektorinė pamatinė norminė bazė;
27. yra įsitikinęs, kad būtų gerai įvesti bendrą administracinę procedūrą, pagal kurią ekonominiam migrantui būtų skiriamas leidimas dirbti ir gyventi, atsižvelgiant į subsidiarumo principą;
28. pabrėžia, kad iš principo pagal tokią sistemą ekonominiai migrantai turėtų būti priimami tuo atveju, jei jų lauktų konkreti darbo vieta; vis dėlto ragina Komisiją išnagrinėti galimybę darbo ieškantiems ir nepriklausomiems darbuotojams išduoti specialius leidimus gyventi;
29. ragina valstybes nares, siekiant palengvinti sezoninių arba laikinųjų darbuotojų įdarbinimą, apsvarstyti galimybę sukurti specialius „mišrius“ leidimus gyventi;
30. mano, kad, siekiant sumažinti nelegalios imigracijos ir nelegalaus darbo poveikį, pasiūlyme taip pat turėtų būti numatomos priemonės, įgalinančios migruojančius darbuotojus atvykti ieškant darbo,
31. ragina Komisiją aiškiai apibrėžti ekonominio migranto teises ir prievoles;
32. ragina Komisiją apibrėžti grąžinimo politiką, kuri grindžiama savanoriško grįžimo skatinimu ir galbūt apima remiančiąsias priemones kilmės šalyje;
33. ragina Komisiją taip pat apsvarstyti galimybę pasilikti šalyje pasibaigus leidimo gyventi galiojimo terminui, atsižvelgiant į tai, kiek laiko toje šalyje asmuo dirbo ir gyveno, ar jis ten turi šeimą ir koks yra jo integracijos lygis;
34. ragina valstybes nares, leidžiant darbo migraciją, be ekonominių interesų atsižvelgti ir į kitus teisėtus interesus, kad leidimo dirbti reglamentavimas atspindėtų darnią interesų pusiausvyrą;

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

35. ragina Komisiją apsvarstyti galimybę nustatyti minimalius standartus, susijusius su užsienio diplomų atrankos kriterijais ir sertifikavimu;
36. ragina Komisiją nedelsiant parengti išsamias gaires nešališkam reikalingos statistinės medžiagos rinkimui ir jas įgyvendinti bendrai su valstybėmis narėmis, kad būtų galima susidaryti visapusišką ir diferencijuotą įspūdį apie migraciją ir jos ekonominius padarinius valstybėse narėse ir kilmės šalyse ir apie dabartinius darbo jėgos poreikius visoje Europos Sąjungoje;
37. pritaria, atsižvelgdamas į faktą, kad valstybės narės pačios sprendžia, kiek trečiųjų šalių piliečių gali gyventi jų teritorijoje, laikosi požiūrio, kad iš valstybių narių pateikiami duomenys turi būti įvertinami ir, prireikus, atliekamas bendras vertinimas.
38. ragina Komisiją išnagrinėti Europos įmonių, norinčių įdarbinti ekonominius migrantus kontaktinių ir (arba) informacijos punktų įkūrimo galimybę vietos arba regionų lygmeniu;
39. ragina valstybes nares pateikti Komisijai statistikos duomenimis pagrįstus įvertinimus, kad pagal juos ji galėtų numatyti darbo jėgos poreikį visoje Europos Sąjungoje;
40. skatina valstybes nares sukurti skelbimams apie darbą skirtą tinklalapį, kuriame informacijos ieškančys asmenys viešai galėtų rasti darbo pasiūlymų, taip pat skatina, kad šiuos pasiūlymus būtų galima rasti ir EURES tinklalapyje;
41. ragina Komisiją, sudarant būsimą veiksmų planą, numatyti priemonę, leidžiančią skirtingoms valstybėms narėms keistis geriausia praktika integracijos srityje;
42. atkreipia dėmesį, kad kiekviena valstybė narė yra atsakinga už integraciją, o tai sukuria teises ir pareigas tiek priimančiajai visuomenei, tiek ir imigrantams; ragina valstybes nares derinti savo valstybės politiką atviru koordinavimo metodu pagal 2004 m. lapkričio 19 d. Tarybos priimtas bendras gaires dėl ES imigrantų integracijos politikos;
43. ragina Komisiją pasiūlyti tvarką, užtikrinančią, kad ekonominiai migrantai ir sugrįžę į besivystančias šalis galėtų naudotis į Europos socialinės apsaugos sistemas įmokėtais pinigais;
44. ragina Komisiją ir valstybes nares ypatingą dėmesį skirti specifinei moterų migrantų, turinčių išlankymo reikalaujančių vaikų, padėčiai, būtent laikinose darbo sutartyse numatytų teisių požiūriu;
45. ragina migrantus priimančias ir jų kilmės valstybes sudaryti susitarimus, kuriais būtų užtikrinamas vienoje ar kitoje šalyje įgytų teisių, susijusių su darbo stažu arba socialiniu draudimu, perdavimas;
46. pabrėžia, kad migrantų iš besivystančių šalių pinigines perlaidos į savo šalis labai viršija išmokų, skiriamų kaip vystymosi pagalba, sumas ir yra nepaprastai svarbios siekiant Tūkstantmečio vystymosi tikslo panaikinti skurdą bei kviečia atsakingas institucijas palengvinti perlaidų siuntimą taikant kiek įmanoma mažesnius mokesčius;
47. pabrėžia, kaip svarbu priimančiai visuomenei bendradarbiauti su imigrantais ir jų kilmės visuomenėmis;
48. mano, kad būtina keisti migracijos suvokimą ES piliečių akyse, visų pirma aktyviai kovojant su diskriminacija, rasizmu ir ksenofobija ir įtraukiant migracijos istorijos mokymą į mokyklų programas;
49. pritaria vadinamosios „protų cirkuliacijos“ skatinimui išplečiant „Bendrijos pirmenybės“ principo taikymą tiems asmenims, kurie prieš grįždami į savo šalį tam tikrą metų skaičių dirbo ES;
50. mano, jog svarbiausia, kad Europos ekonominės migracijos politika taip pat padėtų rasti praktiškus „protų nutekėjimo“ problemos sprendimus;

2005 m. spalio 26 d., trečiadienis

51. ragina Komisiją nedelsiant pradėti dialogą su kilmės šalių vyriausybėmis siekiant sukurti įstatymų leidybos pusiausvyrą, kad būtų įtvirtinta galimybė migruoti ir plėsti profesinę patirtį; taip pat ragina Komisiją, kad šio dialogo metu su šių šalių sutikimu būtų paskatinta vystyti specialias priemones srityse, ypač nukentėjusiose nuo „protų nutekėjimo“;
52. ragina atitinkamas valstybes nares informuoti potencialius imigrantus apie jų teises galimybes ir perspektyvas prieš jiems išvykstant iš kilmės šalies bei ragina Komisiją skatinti toje pačioje šalyje veikiančių valstybių narių diplomatinį ir konsulinį struktūrų koordinavimą, kad, be kita ko, imigrantai būtų kuo labiau nukreipiami į tas valstybes nares, kurios yra pajėgios juos priimti pagal jų profesinius profilius;
53. pabrėžia, kad su imigrantais būtina deramai elgtis ir suteikti jiems deramas sąlygas;
54. pabrėžia, kad bendra migracijos politika turi atsižvelgti į priežastis, skatinančias migrantus vykti į Europą, kas kartais kelia grėsmę jų gyvybei, ir kad ji turi būti prijungta prie bendros aktyvios vystymosi bendradarbiavimo politikos;
55. pabrėžia, kad svarbu ir būtina sustiprinti ne tik ES ir kilmės šalių, bet ir pačių kilmės šalių bendradarbiavimą, ypač tų šalių, kurios įtrauktos į Europos kaimynystės politiką, AKR šalių ir pirmųjų bei antrųjų bendradarbiavimą tarpusavyje;
56. tikisi, kad Komisija, imdamasi kovos su organizuota prekyba žmonėmis iš besivystančių šalių priemonių, aukų nelaikys nusikaltėliais, bet stengsis bausti vykdytojus; konstatuoja, kad daugeliui moterų, prekybos žmonėmis aukų, neprieinama teisinė arba socialinė apsauga;
57. ragina Komisiją pripažinti vaikų migraciją kaip atskirą ekonominės migracijos aspektą ir užtikrinti nepilnamečių migrantų teises bei apsaugą pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 24 straipsnį;
58. mano, kad imigracijos reguliavimas tarp trečiųjų šalių padėtų apsaugoti imigrantų žmogaus ir darbo teises, ir tuo pat metu padėtų persekioti ir efektyviai patraukti baudžiamojon atsakomybėn prekeivius žmonėmis;
59. siūlo Komisijai į besivystančias šalis sugrįžusiems migrantams suteikti galimybę vėl imigruoti į Europos Sąjungą lengvesnėmis sąlygomis nei pirmą kartą atvykstantiems migrantams ir taip pripažinti šių asmenų įgytą integravimosi patirtį;
60. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
-